

Vydává
město Pobežovice
jako bezplatný výtisk.

Ročník 2020
číslo 12/2020
prosince

Vydáno dne 14. 12. 2020

Vychází měsíčně

Zpravodaj pro občany Pobežovicka

Pobežovicko

Plzeňský kraj

Pekelná brána byla v Pobežovicích otevřena

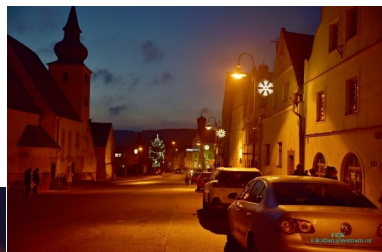

Ve čtvrtek 3. prosince 2020 se několik desítek občanů v Pobežovicích dočkalo otevření brány pekelné. Přesně v 17.00 hodin totiž vyjelo od jižního křídla zámku čertovské poselstvo. Nejprve v pekelném kočáru jeho veličenstvo Belzebub spolu s nejbližšími čerty, za nimi na koních andělé a nakonec, doprovázeni ohnivou kulisou jednotliví čerti. Tito pekelní vyslanci projeli téměř celými Pobežovicemi a všude byli pečlivě sledováni jak malými človíčky, z

nichž mnozí měli v očích opravdový strach, tak i jejich dospělým doprovodem. Byla to opravdu krásná podívaná a velmi zdařilá akce místního MKIS, která by si zasloužila každoroční opakování. Pohledem na vánočně osvětlené náměstí Míru a na nedávno rozsvícený

vánoční strom si připomeneme blížící se svátky, i když letos, jako téměř vše poznamenané koronavirovou pandemií a vládními opatřeními proti jejímu šíření.

I přesto přeji všem čtenářům dle možností veselý Vánoce, bohatou nadílku, ale hlavně štěstí a pevné zdraví v roce 2021, aby se jim covid-19 a všechny ostatní nemoci vyhýbaly, abychom si celý rok pořádně užili a abychom se všichni o první adventní neděli v příštím roce opět sešli u „normálního“ rozsvícení stromu. *VoK*

Zamyšlení

Kdysi se věřilo, či spíše si někteří lidé vyprávěli (viz slovenská mytologie, či knížka Proč víly přestaly mít rády lidi), že Slunce je zlatá svině, která se vrací blíže k Zemi právě na konci prosince. A pak se přidala pověra, že ten, kdo se bude celý Středý den postit, uvidí večer s první hvězdou i zlaté prasátko. Prasátko je zkrátka prasátko – do jeho hliněné či porculánové podoby si lidé ukládali desetníky i koruny a dřív i grejčary a groše. Ve vhodný čas prasátko klepli, a bylo na boty, na svetr, na knížku, ale v dobách hrošíků třeba i na přilepšení k Stědrovečerní večeři. Bohužel, slova prase i svině nejsou v běžné řeči slova hodná právě etickému vystupování. Ale prasátko zůstane prasátkem a prase prasetem. Ale to vůbec nebrání tomu, abychom si nepochutnali na prasečích hochech.

Ze se tento úvod prosincového zamyšlení k Vánocům nehodí? Mám také raději rozsvícený stromek, Rybovu Vánoční mši, dobré vínko a trochu cukroví a vzpomínky na to hezčí. A naději a plány, které narození Ježíška inspirují. Dárky? Bylo by smutné, kdyby nebyly. Ale proč vždy tolik a za tolik? To už si musí v hlavě srovnat dárcé a obdarovaný sám. Dary dostal i Ježíšek. Ty od obyčejných lidí a ty od Tří králů. A co z nich měl? Jeho matka i otčím určitě radost. Když Ježíšek dospěl, šířil dobro. Nejen kvůli těm darům, měl to v povaze a ve schopnostech. A čekala ho odměna. Nejdrívě vyhanství a pak! Kříž... inu taková otřelá fráze – za dobrotu na zebrotu – tady ještě o něco hůř. Ale to už patří spíše k Velikonocům. Dobré pro lidi je, že na Ježíše či spíše na Ježíška nezapomněli. I když desatero – to on nevymyslel, ale propagoval, vypustil z hlavy. Ale na štěstí pro lidstvo, ještě jeho většina – ať ví, že je to desatero nebo ne, se některými jeho zásadami řídí. Vida vida – co to zase vymyslela – od zlaté svině k Ježíši? Od pohanství ke křesťanství. Stejně tak, když se lidé stávali lidmi, museli mít co jíst – svině se pásly v listnatých lesích, měly spoustu podsvinčat a lidi měli co jíst. Jenže, když se nasýtí lidské tělo, neznamená to, že je spokojena lidská duše! A tak vedle navracejícího se slunce, které není ve tmě vidět, se na nebi objevila i vánoční hvězda. Přeji všem hezké Vánoce. *Marie Špačková*

Slovo starosty města

Vážení spoluobčané, je to jako chvilka, kdy jsme si zde naposledy přáli krásné svátky a loučili se s minulým rokem. Letošní rok utekl jako voda. Přispěl k tomu i fakt, že posledních 12 měsíců bylo diametrálně odlišných, než na které jsme byli v posledních letech zvyklí. Začátek roku byl velice slibný. Ekonomika prosperovala, a i přes určité indikace blížící se krize jsme žili v domnění, že ještě rok či dva vydrží růst a celá společnost bude čerpat z tohoto vývoje ještě nějaká pozitivita a výhody. Bohužel, vývoj událostí nám připravil jiný scénář. Od počátku roku jsme sledovali vývoj ohledně nového onemocnění COVID-19, který se dotkl života každého z nás. Již z jara jsme sledovali vývoj vládních opatření, které naprosto změnily dosavadní zaběhnutý způsob života. Nebyli jsme připraveni na nastalou situaci a celé naše úsilí bylo věnováno tomu, jak se vyrovnat s problémy, které nás dennodenně provázely. I přes mnoho bezezpečných nocí ale bylo hlavní údržet město v chodu tak, aby bylo možné pokračovat v plánovaných projektech, opravách a zajištění běžného provozu. Připomeňme si alespoň krátce, co se v letošním roce povedlo, co se nepovedlo a na co ještě budeme do budoucna čekat. V první řadě musím zmínit velkou částku, která se investovala do oprav komunikací. Zvláště některé již na svoji opravu čekaly velice dlouho a jsem moc rád, že se již za některé úseky silnic nemusíme stydět. V tomto ohledu nás ale stále čeká hodně práce. Víme všichni, že Pobežovice mají v tomto ohledu ještě hodně co dohánět. Další větší akcí byla výměna střešní krytiny na hasičské zbrojnici, kterou jsme mohli realizovat i díky dotaci Plzeňského kra-

je. Taktéž se v letošním roce přistoupilo k důležitému kroku, kdy se vyměnila velká část kanalizace v jihovýchodní části města, která propouštěla velké množství balastních vod a zatěžovala tak kapacitu naší čistírny. Pokud se podíváme do Sítboře, uvidíme dokončenou fasádu věže kostela sv. Mikuláše, kde byly taktéž započaty práce na opravě interiéru presbytáře. I tuto akci můžeme realizovat díky dvěma souběžným dotačním titulům a hlavně důležité práci spolku Mikuláš, který díky své snaze proměňuje nejen kostel, ale celou Sítboř v krásné místo nejen pro výlety do krás našeho kraje, ale i pro život samotných občanů. Za to mu opravdu děkuji. Je krásné vědět, že lidem není lhostejný stav místa, kde žijí, přijdou s iniciativou a mnohdy dokážou přiložit ruku k dílu. Sedlec, Sezemín, Sibánov, Zámělč a Ohnišťovice, to jsou další obce, ve kterých fungují osadní výbory a daří se společně plnit jejich přání a požadavky. Velice mě proto mrzí, že díky nastalé situaci nebylo moc možností, kdy si společně sednout a pohovořit. Věřím, že to v dalším roce napravím. Jen letmo zmíním další dokončené projekty, které jsou spíše nehmátemelného rázu – schválený nový územní plán, dokončený program regenerace městské památkové zóny a další dílčí projekty a studie. Doufejme, že pomohou dalšímu rozvoji města tak, jak všichni doufáme. Je zde ale spousta a spousta dalších věcí, které jsme přehledli, zapomněli anebo díky zaneprázdněnosti nestihli. Víím, že jak mě, tak ostatní členy vedení města upozorníte na mnoho dalších nedostatků, úprav nebo vylepšení a nedostavila se náležitá a rychlá reakce. Omlouvám se za to, ale jsme jen lidé, neberte to tedy prosím ve zlem. Za každý pod-

nět děkuji a vážím si ho. Je taktéž mnoho věcí, které nejdou zcela podle představ nebo díky nenadálým problémům nabírají zpoždění a jejich realizace se odkládá. To je ale už ten život, který nikdy nebyl, není a nebude jednoduchý. Na nás je, abychom se z chyb poučili a dělali věci jinak, lépe a efektivněji. Vráťím se ale zpět na začátek, a to ke koronavirové krizi, která nám stále ztrpčuje naše životy. Narážím na ni z jednoho prostého důvodu. Tato krize nám ukázala, že dokážeme držet pospolu a pomáhat druhým, když je potřeba. Taková vlna solidarity, která se zvedla již v březnu mezi občany, ta mě dodnes hřeje u srdce. Za výbornou spolupráci v tomto nelehkém roce proto děkuji kolegům na městském úřadě v čele s tajemnicí Ing. Vejvancíkovou, kteří jsou oporou vždy, když je potřeba. Děkuji pracovníkům technických služeb a vedoucím p. Kovalíčkovi, kteří věnují veškeré úsilí tomu, aby to ve všech našich katastrech vypadalo hezky. K tomu připojuji velké poděkování i našim občanům, kteří se taktéž starají o veřejné prostranství v okolí svých domů, neboť takto, díky společnému úsilí bude vypadat naše město a okolní vesnice ještě lépe. Děkuji pečovatelným, které pomáhají všem, kteří to potřebují. Děkuji taktéž našim hasičům a veliteli p. Vejvancíčkovi, kteří nesli a stále nesou velké břímě práce spojené s protiepidemickými opatřeními. Děkuji ředitelům školy a školky, neboť se starají, vzdělávají a vychovávají naši budoucnost. Děkuji taktéž kolegům v městské radě, výborům, komisím a zejména zastupitelům, kteří vyvíjí úsilí a mnoho práce, aby pozvedli a nasměrovali naše město k „lepšímu zítřkům.“ Dě-

dokončení na str. 2.

Výběr z usnesení 47. jednání RM Poběžovice, ze dne 23.11.2020

- RM bere na vědomí žádost vedení ZS Poběžovice a souhlasí s přesunem finančních prostředků v rámci analytických účtů neinvestičního příspěvku z rozpočtu města na rok 2020 v celkové výši 1.019.220,-Kč dle předloženého návrhu.
- RM bere na vědomí žádost a schvaluje odměnu pro ředitele ZS Poběžovice ve výši 11% z rozdělované částky za měsíc listopad 2020 a ve výši 11% z rozdělované částky za prosinec 2020.
- RM schvaluje rozpočet ZS Poběžovice, Masarykova 282, 345 22 Poběžovice, IČO: 75005409 na rok 2021 s celkovými výnosy z hlavní a hospodářské činnosti ve výši 22.403.370,-Kč a celkovými náklady na hlavní a hospodářskou činnost ve výši 22.403.370,-Kč.
- RM schvaluje střednědobý výhled ZS Poběžovice, Masarykova 282, 345 22 Poběžovice, IČO: 75005409 na roky 2022 a 2023.
- RM schvaluje rozpočet MŠ Poběžovice, Drahotínská 86, 345 22 Poběžovice, IČO: 75005417 na rok 2021 s celkovými výnosy z hlavní činnosti ve výši 10.435.030,-Kč a celkovými náklady na hlavní činnost ve výši 10.435.030,-Kč.
- RM schvaluje střednědobý výhled MŠ Poběžovice, Drahotínská 86, 345 22 Poběžovice, IČO: 75005417 na roky 2022 a 2023.
- RM bere na vědomí cenovou nabídku na zpracování projektové dokumentace na parcelaci a zasíťování zastavitelné plochy Z33 od společnosti ARCHUM architekti s.r.o., Oldřichova 187/55, 128 00 Praha 2 za celkovou cenu 295.000,-Kč (bez DPH) a pověřuje starostu získáním konkurenčních cenových nabídek.
- RM bere na vědomí žádost a souhlasí s provedením zateplení stropu v mezidveřích bytového domu s tím, že práce budou realizovány na začátku roku 2021.
- RM přiděluje byt č. 10 s dispozicí 3+1 o velikosti cca 70 m² v bytovém domě Pohraniční stráž 116, 345 22 Poběžovice s nájemní smlouvou platnou od 1.12.2020 na dobu určitou 12 měsíců za nájemné ve výši 45,-Kč/m² a pověřuje správce bytového fondu přípravou nájemní smlouvy ve smyslu tohoto usnesení.
- RM bere na vědomí žádost a souhlasí s odpuštěním nájemného za měsíce říjen a listopad 2020 za pronájem nebytových prostor v DPS, Drahotínská 290, Poběžovice z důvodů uzavření provozovny na základě Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR.
- RM schvaluje Doplněk č. 10 ke smlouvě o dílo č.: 1/01/2003 Směsný (zbytkový) komunální odpad jehož předmětem je cena za poskytované služby při sběru a svozu komunálního odpadu od 1.1.2021 ve výši 18.981,-Kč za 1 svozový den.
- RM bere na vědomí žádost a doporučuje ZM schválit záměr prodeje pozemku p.č. 708/8 v k.ú. Poběžovice u Domažlic o výměře 88 m².
- RM schvaluje záměr pronajmout části pozemků p.č. 72/2, 900 a 987 v k.ú. Poběžovice u Domažlic o celkové výměře 206 m² za účelem zřízení zahrádky a pověřuje tajemníka MěÚ Poběžovice jeho zveřejněním dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích.
- RM schvaluje Nájemní smlouvu s jejímž předmětem je pronájem nebytových prostor v domě náměstí Míru 55, Poběžovice o celkové výměře 31,35 m² za účelem zřízení malířského ateliéru a uložení obrazů s platností od 1.1.2021, s výší měsíčního nájmu 30,-Kč/m² a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM schvaluje Darovací smlouvu s jejímž předmětem je finanční dar městu Poběžovice ve výši 50.000,-Kč určený na rekonstrukci nebytových prostor v domě náměstí Míru 55, Poběžovice za účelem zřízení malířského ateliéru a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM bere na vědomí cenovou nabídku na rozšíření kamerového systému města za cenu 57.635,-Kč a pověřuje starostu zasláním objednávky.
- RM bere na vědomí cenovou nabídku společnosti Opravy a údržby komunikací s.r.o., Vinohradská 2165/48, 120 00 Praha 2, IČO: 24687421 na opravu výtlačků a dalších poruch asfaltových ploch v ulici Pohraniční stráž za celkovou cenu 52.720,-Kč (bez DPH) a pověřuje starostu objednávkou díla.
- RM schvaluje záměr města prodat pozemky a části pozemků v k.ú. Poběžovice u Domažlic o celkové výměře cca 26.160 m²:
Dle návrhu Geometrického plánu: pozemek p.č. 664/194, pozemek p.č. 893/1 - druh pozemku trvalý travní porost, pozemek p.č. 664/53 - druh pozemku trvalý travní porost.
Dle současného uspořádání v Katastru nemovitostí: pozemek p.č. 664/53, pozemek p.č. 893/4, část pozemku p.č. 664/52, p.č. 664/190, p.č. 664/191, p.č. 664/192, p.č. 664/194, p.č. 664/195, p.č. 664/197, p.č. 664/198, p.č. 664/214 vše - druh pozemku trvalý travní porost, v k.ú. Poběžovice.

MěÚ Poběžovice, knihovna a MKIS budou v době od 23. 12. 2020 do 1. 1. 2021

U Z A V Ě R Ě N Ý

Pro veřejnost bude opět otevřeno od 4. ledna 2021.

V případě akutní platby v době uzavření MěÚ Poběžovice využijte možnost bezhotovostního převodu na účet města č. 0762088379/0800.

UPOZORNĚNÍ

Dne 1. 1. 2021 nabývá účinnost nová Obecně závazná vyhláška č. 01/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Zavádí jednotný poplatek za odvoz odpadu **650,-Kč** na poplatníka za rok a

ruší úlevu ve výši 250,-Kč pro všechny poživatelé důchodu a pro držitele průkazu ZTP a ZTP/P.

Poplatek je splatný do 30.6. kalendářního roku, Celé znění OZV č. 01/2020 na webových stránkách a na MěÚ Poběžovice.

Niky v zámecké zdi

Výklenky v zámecké zdi léta vyvolávaly u všímavých lidí otázky. Co v nich asi bylo? Proč tu jsou. Viděla jsem jen fotku z roku z roku 1969 s jednou, pro mne neznámou, fotkou poslední sochy. I ta zmizela. A snad si pamatují i kříž. To by ale měli vědět spíše poběžovíci. O tom místě se vyprávělo leccos – třeba, že tu byl hrob francouzských vojáků, kteří tudy táhli v době napoleonských válek. Nebo ještě dřív. A ve výklen-

cích snad byla Kalvárie. Dosavadní výkopy žádný hromadný hrob neobjevily. Možná, že se něco našlo v roce 1850, kdy byla kolem zámecké zdi a kolem hřbitova budována zcela nová silnice do Hostouně. Tedy myslím lidské kosti z hromadného hrobu. Ale žádné zprávy o tom nemám. Hřbitov tu byl od konce 16. století. Na tom dnešním hřbitově, kde už má skoro každý současný obyvatel Poběžovic své blízké, se začalo pohřbívat až od roku 1903. Starý hřbitov a bohužel i kaple ze 17. století byly zcela zlikvi-

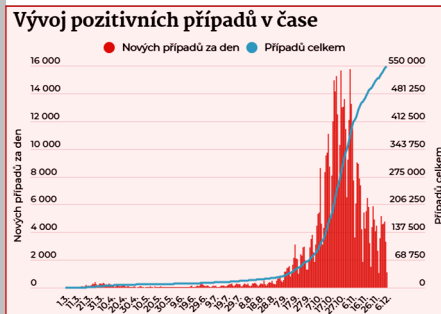
dovány po roce 1945.

Po roce 1990 přibýly i nové památky nedaleko tohoto místa – japonská zahrada. A zrenovovaný zámecký park. Na slavnosti mne zaujal ještě jeden pohled: z jednoho okna zámku vše sledovala i paní Micuko. Nevím, co si o tom myslela. Jejího muzeu Henriho Coudenhove Kalergi by ale tato malá slavnost snad potěšila. A snad i jejich syna Hanse. Vybrané sošky se sem smutí. I poněkud originální kříž. Pripomínají nejen smůlu, ale i naději.

Marie Špačková

Panorama událostí

Koronavirová krize nadále decimuje svět i naši republiku. Přesto se podle pravidel nastavených našimi odborníky (PES) republika posunula ze 4. stupně do stupně 3. a od čtvrtka 3. 12. 2020 byla některá opatření vlády rozvolněna. Za přísných hygienických opatření se otevřely restaurace a menší obchody, byly zpřístupněny památky a galerie, hotely a lázně, děti se částečně vrátily do škol, apod. Někteří z odborníků to považují za předčasné a předpovídají opětovný nárůst nakažených a zpřísnění opatření. Tlak na rozvolnění, zvláště s blížícími se Vánocemi ovšem sílí ze všech stran a proto k těmto změnám došlo.

Ke dni 7. 12. 2020 bylo celkem nemocí covid-19 nakaženo 546.833 občanů ČR, z nichž se 478.094 uzdravilo, aktuálně nemocných je 59.837, v nemocnici se léčí 4.179 nemocných a zemřelo jich celkem 8.902. Současný počet nově nakažených, které prokáží testy se denně pohybuje kolem 4 - 5 tisíc, což sice oproti maximu (téměř 16.000 denně) je podstatně méně, ale zarážející je, že toto číslo již dále neklesá, spíše naopak.

Ve světě se onemocnění prokázalo už u cca 67,118 mil. lidí, ve více než 180 zemích. Denně se prokáže nemoc u cca 200 - 250 tis. nově nakažených. V souvislosti s nemocí covid-19 je ve světě evidováno cca 1,536 mil. zemřelých lidí. Tato čísla nejsou přesná, protože některé státy vedou nepřesnou evidenci, či ji dokonce nedávají k dispozici. Jediná pozitivní zpráva je, že horečné závody ve vývoji vakcíny proti covid-19 přináší ovoce. Vakcíny od dvou firem (americká firma Pfizer a anglická firma Astra Zeneca) by měly být k dispozici již v průběhu měsíce prosince. Podle posledních informací by v Česku měla být někdy na přelomu ledna a února 2021.

VoK

Slovo starosty města

dokončení ze str. 1. kuji členům spolků, kteří se starají o kulturní a sportovní výtahy a reprezentují naše město, i když to v letošním roce neměli vůbec lehké. Největší poděkování však patří vám, občanům města Poběžovice a všech městských částí za podporu, pomoc, připomínky, náměty, nebo jen vlídná slova, která jsou neméně důležitá.

Vážení spoluobčané, dost bylo ohlednutí za uplynulým rokem. Čekají nás nejkrásnější svátky v roce a vstup do roku nového, který věřím a pevně doufám, bude lepší nežli ten, kterému již zvoní hrana. Budme co nejvíce času se svými rodinami a kamarády. To je totiž to nejdůležitější, co v našich životech zažíváme a co nám nikdo nevezme. Hodně alespoň na chvíli starostí za hlavu a užijme si svátky klidu, pohody a štěstí. Přeji vám všem krásné prožití Vánoc a hodně štěstí a zdraví v novém roce 2021.

S úctou, Martin Kopecký, starosta stránka 2

Rozhovor s Mgr. Marií Špačkovou 27. 7. 2020 - Zámělič

1. Z jakého důvodu se maminka přestěhovala do Zámělič?

V Zámělič žila maminka sestra, které se postupně v letech 1943 až 1956 narodilo pět dětí. Babička tetě pomáhala s jejich výchovou a zároveň se starala i o mne. V době, kdy jsme se do vsi přistěhovali, už zde žádní Němci nežili. Přistěhovali jsme se v roce 1946 na podzim.

2. Znáte historii Vašeho domu? Co zde původně bylo, než jste se sem nastěhovali?

Náš dům byla přízemní chalupa, patřila k němu jen malá zahrada a žádné pole ani louky. Dům byl zřejmě postaven v roce 1923, to bylo napsáno na trámu na půdě. A bylo tam i jméno Riess. Riessů žilo v Zámělič víc a byli i v okolních vsích. Jméno se objevuje už v berní ruce z roku 1654, kdy je poprvé zaznamenán i německý název vsi Klein Semlowicz. Když jsme na počátku osmdesátých let minulého století dům přestavovali, objevil se za jedním trámem balíček fotografií. Několik z nich představovalo původní majitele – žena, muž, tři děti – to poslední bylo ještě nemluvně. Na jedné z dalších bylo ono miminko vyfoceno v rakvíce, zřejmě zde zemřelo. Další fotky v balíčku pak obsahovaly obrázky z fronty a byla zde i úmrtní oznámení s fotkami mužů v uniformě SS. Jména prozrazovala, že pocházeli z některých dalších rodin ze vsi. Na začátku 21. století se u nás zastavily dvě ženy. Byly to příbuzné původní rodiny, z které už nikdo nežil. Některé z fotek jsme jim předali.

3. Jak vzpomínáte na dětství v Zámělič?

Měli jsme dobrou partu – tak 12 až 15 dětí různého věku. A hrávali jsme si, my holky i kluci, často na paloučku před křižovatkou silnic na Srby a Meclov, tenkrát jsme říkali „před Vaněčkojc“. Byly to hry na barvy, pak na sochy, na přetahování. Ke každé patřila i nějaká ta říkanka. Jeden rok jsme si ale hráli i na balon. To, když nedaleko tehdejší drůbežárny – dnes je tam pole „za Rubášojc“ spadl balon plný pro-

tistálních letádků, které se rozletly po polích a my je museli sbírat. Ve vsi to způsobilo řádný poplach. Vyhledávali jsme další místa ke hrám – třeba úvoz na začátku vsi nebo železniční most u lesa – tady jsme si hráli na království. A i jsme chodili do lesů v okolí. Borůvky se sbíraly na prodej, vykupovala je místní Jednota, kilo za 3,50 Kčs. V zimě jsme sáňkovali na Štefálku a bruslili na malém, dnes již zavezeném rybníčku u zvoničky. A na rybník Srbák – v létě se koupat, v zimě bruslit. Když jela pětka – vláčet motoráček před pátou odpoledne, věděli jsme, že musíme domů. O prázdninách jsme si hrávali skoro do tmy. Oblíbená byla hra „na krvavé koleno“. Pomáhali jsme i v JZD, třeba sbírat mandelinku bramborovou, které se tehdy říkalo americký brouk. Nebo sklízet makovice, či někdy i stavět panáky nebo na mlátě přehazovat sklizenou pšenici. Ve vsi byla také několik let mateřská školka, navštěvovala jsem ji jen v roce 1951 až 52.

4. Jak vypadala původní ves Zámělič?

Tehdy byla v dobrém stavu všech 14 původních statků i několik chalup. Zámělič je vlastně ves za mělčinou. Pamatuji také nezmělnívaný potok, který se do široka rozléval a byl plný pisku. Po vzniku JZD však někteří majitelé statky opouštěli a ty začaly chátrát. Vše se ještě zrychlilo, když v roce 1960 byl zrušen MNV – ves se stala částí Poběžovic a i JZD se stalo součástí JZD Poběžovice. V době rozkvětu vsi byl v jednom statku na návsi vybudován kulturní dům, kde se konaly bály a i promítaly filmy. Dokonce sem zajížděly i profesionální herecké soubory – pamatuji si hru Maryša, kterou předvedli herci plzeňského divadla. Kulturní byl zbourán po roce 1990. Dalším centrem vsi pak byla tzv. zvonička, kde sídlil MNV a později i knihovna a společenská místnost. Zde pak další generace dětí narozená v 60. letech 20. stol. hrávala dokonce pod vedením tehdejší knihovnice divadlo. Po roce

1990 byla i zvonička prodána do soukromých rukou.

V obci proběhlo několik etap „bouracích akcí“, a tak zmizelo mnoho domů a nenávratně i dva ze statků. Z mnohých ostatních zůstala jen torza. Zbourána byla i kaplička, která stávala na místě dnešního dětského hřiště.

5. Byl v Zámělič obchod?

První prodejna smíšeného zboží byla v přízemí domu čp.38. Jednota, (dnešní COOP) pak zřídila novou prodejnu v domku před mostem, což je bývalý výměnek patřící ke statku čp. 17. Prodejna byla zrušena v roce 1993. Pak se o prodej piva a chleba starali Kloudovi. Do vsi dojížděla i pojiždná prodejna. Ve vsi stávala v zatáčce těsně u silnice hospoda. Dnes je zde jen kruhový trávnik se stromem uprostřed.

6. Jak vzpomínáte na Poběžovice, kam jste chodila na základní školu?

Vím, kde byla cukrárna, s maminkou jsme šly občas do kina, s babičkou na pout. Matně si pamatuji, že jsem tam byla jednou – na Božím těle a že jsem spala lůžky pivoňek z košíků. Do školy jsem sem chodila od září 1952. Nejprve do té kouskové od nádraží (Česká škola – postavená v roce 1924). V první třídě jsme měli pana řídícího Vopaleckého – ten nás mlátil pravítkem na dlaň. Ale pak nás učila paní učitelka Vogeltanzová a od čtvrté třídy ruštinu paní učitelka Anděla Klíčková (později Hašková). Obě jsem měla moc ráda. Ve třídě nás bylo skoro čtyřicet. Seděli jsme ještě ve starých dřevěných lavicích s podlážkou. A na šikmé desce byl otvor pro inkoust a drážka na pero. Od šesté třídy jsem pak přešla do dnešní ZŠ. Do školy jsme chodili pěšky. A hned u školy byla v bývalém klášteře boromejke kasárna a my se často bavili s vojáků. I tady jsem měla velmi dobré učitele – p. Silhu – naučil mne tak trochu rozumět výtvarnému umění, pana Pelikána, pana Schreineru. Velký zážitek byl, když ten nás vzal na nádraží a nechal prolézt parní lokomotivu. A od paní

učitelky Pudvítrové si pamatuji snad každou bylinku. Byly jsme dvě třídy – A a B. Já chodila do béčka. Ale i tady jsme se trochu dělili – svoji partu měli Poběžovičáci a druhou ti ze vsi. Pozdější ředitel Hlavsa si zase potpěl na pořádek. Naproti škole bylo zahradnictví, kterému vládl pan Buršík. Tam jsme chodili na tzv. pozemky a učili se zacházet se zeleninou.

7. Jako dítě – trávil jste svůj volný čas v Poběžovicích?

Moc ne. Většinou hned po škole jsem spěchala domů. Od 1. do 5. třídy i na oběd. Dvakrát týdně jsme měli odpoledku, ale i to se dalo stihnout. Na druhém stupni jsem chodila do Pionýra. Pamatuji si na vedoucí Janu Urbanovou, učila nás hrát loutkové divadlo.

8. Jak vzpomínáte na zámek v Poběžovicích?

Když jsem chodila do základní školy, to jsem o zámku moc nevěděla. Byl tehdy baštou pohraničnicků. A o jeho historii se nemluvalo. O Micuko nevěděli skoro nikdo. Teď na hrad (zámek) vzpomínám s lítostí. Vím, co se tam už udělovalo práce a teď je jako zakletý. Vzpomínám na doby, kdy po roce 1989 byl na nádvoří první koncert. Tehdy byla v MKIS paní Věra Tábořská. Pak se v prostorách zámku konaly různé výstavy – i děti ze školy tady měly svoje kresby. Když Japonci díky paní Muraki vybrali peníze na instalaci a restaurování nových fresek. Když se tolik snažila i Jana Podskalská. Bohužel vše skončilo pro mne dost neznámým způsobem. Asi za tím byly i čachry spojené s financemi a politikou. Co považují úspěch, je revitalizace zámeckého parku. Členy tehdejšího poběžovického zastupitelstva to stálo velké úsilí – hlavně obstarat peníze a všechna povolení. Se zámek se to nepodařilo. I v současné době ho považují za poběžovický poklad. A to nejen jeho historii, ale i jako unikátní spojení baroka a gotiky.

Bc. Jitka Molnářová

UČITELÉ SE VZDĚLÁVAJÍ I V DOBĚ NOUZOVÉHO STAVU

Projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání II (MAP II) podporuje vzdělávání pedagogů i v době, kdy se nelze setkávat osobně.

V listopadu a v prosinci uspořádal pro učitele mateřských a základních škol webinář „Spolupráce asistenta pedagoga a pedagoga ve vzdělávacím procesu“ a „Vánoční čtení na 1. stupni ZŠ“. Oba měly velký úspěch. Projektový tým ale věří v lepší zítřky a na leden a únor již plánuje vzdělávací aktivity opět prezenční.

Osobní přítomnost lektora je zkrátka nenahraditelná. Těšit se tak můžete například na seminář, který seznámí účastníky s principy tvorby komiksu, či na workshop s tematikou zívého vyprávění. Čeká nás také setkání rodičů, kteří si budou vyměňovat zkušenosti s inkluzivním vzděláváním, či setkání ke kvalitě vzdělávání, určené pro laickou veřejnost, zastupitele obcí, ale také podniky. O přesných termínech budete včas informováni na webu www.map.masceskyles.cz, či na FB

www.facebook.com/mapdoht.

Akce jsou přístupné komukoliv se zájmem o dané téma a jsou nabízeny zdarma. Souběžně se vzdělávacím pedagogů vznikají i strategické dokumenty. Na konci roku to byl především Strategický rámec MAP II s platností od 1. 1. 2021. Jeho cílem je ve spolupráci se všemi školami v území popsat velké investice i drobné aktivity, kterými se plánují v nejbližší době zabývat. Dokument je ke stažení na webových stránkách. Do jeho tvorby se můžete zapojit i vy. S další aktualizací Strategického rámce (k 1. 7. 2021) lze totiž upravit i nastavené priority a cíle vedoucí ke zkvalitnění vzdělávání v území. Jakýkoli nápad, či připomínka je vítána. Sdílet ji můžete emailem na adresu: map.masceskyles@email.cz, či osobně v kanceláři MAS Český les, z. s., v Domažlicích, na adrese Chodské náměstí 75. Za spolupráci děkuje realizační tým MAP II.

Místní akční plán rozvoje vzdělávání II ve SO ORP Domažlice a ve SO ORP Horšovský Týn (reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008509)

Mikuláš s čerty navštívil COOP

Po odemčení pekelné brány čekalo v pátek 4. 12. 2020 na návštěvníky obchodu COOP v Poběžovicích nemalé překvapení. Ten den se totiž pekelné a nebeské bytosti přesunuly do COOPu. Po příchodu do obchodu čekali na děti 3 čerti a Mikuláš s andělem. Každý dětský návštěvník, který řekl básničku, či zapíval písničku obdržel od Mikuláše s andělem malý dárek v podobě

tašky plné sladkostí. Tímto našemu obchodu COOP velmi děkujeme za rozdávání radosti a rozzáření dětských úsměvů. Alena Prajzantová

Plán svozu komunálního odpadu

ROK 2021

Poběžovice:

leden: 6.1., 20.1.,

únor: 3.2., 17.2.

Ostatní obce:

leden: 5.1., 19.1.,

únor: 2.2., 16.2.

UPOZORNĚNÍ MěÚ Poběžovice

**Místní poplatek:
za pronájem pozemků
je splatný do
31. 1. 2021.**

**Poplatky je možno hradit v
hotovosti v pokladně MěÚ
Poběžovice, nám. Míru 47
nebo bezhotovostním převodem
na účet města č.**

0762088379/0800

vedený u České spořitelny.
Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné své nemovitosti, do sdělení pro příjemce účel platby a za koho je provedena: např.:
**Jan Novák, Marie Nováková -
poplatek za odpady.**

!!!

**Z technických důvodů
přijímáme hotovostní platby
za rok 2021 do pokladny
nejdříve od**

7. ledna 2021 !

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Návrat klečícího vojáka

Před pár dny se Facebookem rozle-
těla zpráva o tom, že v Poběžovi-
cích byla zpět na podstavce umístě-
na socha klečícího rakousko-uhers-
kého vojáka, který symbolizuje ú-
ctu k padlým během první světové
války. Myslím, že to je velká udá-
lost, za kterou osobně v úvodu
článku děkuji dvěma lidem. Jedno
únorové páteční odpoledne, v roce
2015, se mi ozval pan Jaroslav Paul,
který si na procházce s psem vši-
ml, že v prostorách u bývalé syna-
gogy vykukuje trup a opodál se po-
valuje hlava z nějaké sochy. Poho-
tově dodal: „Myslím, že to je ten
voják od kostela“. Tehdejší tajemník
nám doporučil nechat to na pondělí.
Nebyl čas čekat, počasí nebylo ide-
ální, také hrozilo, že si někdo odne-
se suvenýr anebo se to rozbague.
Druhým, kdo skvěle zareagoval a
hned vypomohl byl pan Jaroslav Ku-
kačka. Okamžitě nasedl do svého
kopátka, opatrně sochu naložil, při-
vezl ji k zámku, kde jsme ji opatrně
očistili. Čekali jsme na Karla Reitme-
ira, který ihned nasedl do auta a
přijel sochu nafotit, psal o ní články
a také se podílel na dohledávání in-
formací k padlým či spojitosti s po-
zůstalými. Jako první pomoc jsme ji
zabalili do hadrů a dek, nějaký čas
byla u technických služeb, poté byla
převezena do hangáru u parku.
Tehdejší starosta Hynek Říha nad-
nesl myšlenku, že by se socha jed-
noho dne mohla vrátit na původní
místo.

To byla historie nalezení sochy. Po-
děkování patří novému starostovi
Martinovi Kopeckému a jeho kole-
gům na radnici. Svým rozhodnutím
jste tak vrátili na místo památník,
který připomíná životy padlých vojáků
v době první světové války, tedy
ještě za Rakouska-Uherska. Odha-
len a vysvěcen byl v srpnu 1922,
v době Československé republiky a
lidé k němu nosili květiny i v době,
kdy si Poběžovice na čas přivlastnila
Německá říše. Znovu za Českoslo-
venska v roce 1991 byl na podsta-
vec pod kostelem umístěn a vysvě-
cen smířící kříž od brněnského so-
chaře Jana Šimka. Jako symbol smí-

ření českých a německých obyvatel
žijících po obou stranách hranice,
jako memento proti rasové nesná-
šlivosti, nacionalismu českému i
německému (*Poběžovice 650 let
1359-2009, Občanské sdružení Do-
brohost – Poběžovice, 2009*). Era
samostatné České republiky tomuto
místu přinesla znovu vysvěcení Šim-
kova kříže v roce 2005 a v roce
2020 návrat „vojáka“, který do roku
2015 ležel zakopán na pozemku u
bývalé synagogy, kterou v roce
1938 vypálila skupina místních oby-
vatel. Jakkoliv je komplikovaná histo-
rie místa, kde žijeme, jakkoliv
smutné události potkaly naše před-
chůdce obou národností a jakkoliv
náročné je vyrovnávání se s vlastní
historií, je dobré, že i v Poběžovi-
cích umíme takový památník vrátit
tam, kam patří. Byť se najdou lidé,
kteří s jeho znovuumístěním nesou-
hlasí. Když si totiž odmyslíme poli-
tické složitosti, naše vlastní politická
přesvědčení, pomineme-li na chvíli
sváry, které přináší právě politika a
historie, uvědomíme si to, že pa-
mátník připomíná obyčejné lidi, kte-
rých se osud neptal, jestli chtějí do
války, jestli tu mohou nechat své
ženy a malé děti, rodiče, kamarády.
Připomíná hrdiny, kteří svůj život
dali za život a svobodu druhých. Pů-
vodní nápis na památníku zněl: *Tote
Helden des Weltkrieges! Wir
grüssen hinab in euere Gräfte, dann
sternenwärts. Ihr lebt uns. Die Hei-
mat. Ich hat einen Kameraden
1914-1918. (Rudolf Kiefner, Heimat
jenseits des Böhmerwaldes im südli-
chen Egerland der Kreis Bischoftei-
nitz, 1987).*

Když jsem se dočetla o tom, že
„voják“ už klečí znovu pod koste-
lem, celý den jsem se z toho těšila.
„Musela“ jsem k večeru panu Paul-
ovi zavolat a poděkovat mu, protože
díky němu – jsem o tom přesvědče-
ná – se na své místo vrátil kus histo-
rie a s ním úcta k padlým vojákům,
obyvatelům Poběžovic. Pro
nás už „bezejmenných“ neznámých.
Vážme si lidí, kteří mají vztah ke
svému domovu, respekt k historii,
odvahu sami něco dělat, dívat se

Odhalení sošek a kříže v kapličky u benzínové stanice

V neděli 6. 12. 2020 se v 15.00 ho-
din sešlo asi čtyřicet občanů, aby
se zúčastnili slavnostního odhalení
a posvěcení nově instalovaných so-
šek a kovového kříže ve výklencích

kapličky u benzínové stanice (ve
zdi zámek. parku) v Poběžovicích.
Na úvod přivítala přítomné vedoucí
MKIS Poběžovice, Bc. Jitka Molná-
rová. Zmínila se o vzniku Komise
pro poběžovický zámek, která za
touto akcí stojí. Její členy nenechá-
vala opravená, ale dlouhou dobu
prázdná kaplička chladnými a proto
se rozhodli zjednat nápravu. Po
dlouhém zvažování se komise
shodla na tom, co do výklenků u-
místí. Starosta pan Martin Kopecký,

který je v nucené karanténě a
nemohl být přítomen k tomuto se-
stání namívil krátkou řeč, která
zazněla z reproduktoru. V ní vy-
zdvihl iniciativu předchozího sta-
rosty a rady města, díky nimž se z
nevzhledného objektu stala jedna z
dalších kulturních památek města.
Vyzdvihl i Komisi pro zámek za její
iniciativu při zajištění všeho po-
třebného, aby se z kapličky stalo
místo, kde se mohou lidé v klidu
zastavit a rozjímat... Vyjádřil po-
děkování všem lidem, ochotným něco
pro ostatní nezištně udělat.
Po hudební vložce, o kterou se
postaraly sl. Sokolová hrou na varha-
ny a Springerová zpěvem, přistou-
pily Bc. Jitka Molnárová a Mgr. Ale-
na Zítková k odhalení sošek.
Slovo si poté vzala předsedkyně
Komise pro poběžovický zámek
Mgr. Eva Vondrašová. Uvedla, že
komise navazuje na některé akce,
které byly na zámku započaty a
první hmatatelný počín bylo právě
osazení sošek a kříže na určené
místo. Sošky vyrobila v rekordním
termínu horšovskotýnská výtvarni-
ce, která vlastní keramickou dílnu,

VZPOMÍNKA

*Koho jsme milovali,
ten v našich srdcích stále žije.*

Dne **20.12.2020** uplyne
2. smutný rok,
kdy nás navždy opustil

**pan
Vladimír Stejskal
z Poběžovic.**

Za tichou vzpomínku děkuje
manželka, syn
a ostatní příbuzní.

*Už jen kytičku na hrob
Ti můžeme dát, pokoj a klidný
spánek Ti přát.
Utichly kroky i Tvůj hlas,
ale Tvůj hlas zůstává v nás*

Dne **10. prosince 2020**
uplynul **1. smutný rok**
kdy nás navždy opustila

**paní
Anna Rozhonová.**

S láskou vzpomínají dcery
Helena, Rája
a syn Vladimír s rodinami.

kolem sebe a třeba stavět kapličky.
S úctou, Jana Podskalská

Dne **20. prosince 2020**
uplyne **5 smutných let,**
kdy nás navždy opustil

**pan
Pavel Nosek
promovaný geolog.**

Vzpomínají manželka Vlasta a
děti Pavel a Radka
s rodinami.

*Za vaši tichou vzpomínku
děkujeme.*

*Nebylo Ti dopřáno s námi být,
nebylo léku, abys mohl žít.*

*Jen kytičku na hrob
můžeme dát, chvilíčku postát
a tiše vzpomínat.*

Dne **19.12.2020**
uplyne **30 let** od chvíle,
kdy nás opustil

**pan
Alois Marko
z Poběžovic.**

Všem, kteří vzpomenu
s námi, děkuje celá rodina.

*Každému z nás je souzen jen
doušek z poháru věčnosti.
F. Srámek*

Dne **13. října 2020**
uplynul **sedmý smutný rok,**
kdy nás navždy opustila

**paní
Marie Kabourková
ze Šitboře.**

++ ++
Dne **28. prosince 2020**
to bude již **15 let,**
kdy od nás navždy odešel

**pan
Josef Kabourek
ze Šitboře.**

Stále vzpomínají dcera
a synové s rodinami.

